

Το πλαίσιο δημοσιονομικών πολιτικών της ΕΕ

Για να διασφαλιστεί η σταθερότητα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, πρέπει να υπάρχει ισχυρό πλαίσιο για την αποφυγή μη βιώσιμων δημόσιων οικονομικών. Στα τέλη του 2011, τέθηκε σε ισχύ μεταρρύθμιση (μέρος του Εξάπτυχου «Six-Pack») για την τροποποίηση του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Ακόμη μία μεταρρύθμιση, η διακυβερνητική Συνθήκη για τη Σταθερότητα, τον Συντονισμό και τη Διακυβέρνηση (ΣΣΣΔ), συμπεριλαμβανομένου του Δημοσιονομικού Συμφώνου, τέθηκε σε ισχύ στις αρχές του 2013. Τον Μάιο του 2013, τέθηκε σε ισχύ κανονισμός σχετικά με την αξιολόγηση των εθνικών σχεδίων δημοσιονομικών προγραμμάτων (μέρος του Δίπτυχου «Two-Pack»).

Νομική βάση

- Άρθρα 3, 119-144, 136, 219 και 282-284 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).
- Πρωτόκολλο (αριθ. 12) σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος· Πρωτόκολλο (αριθ. 13) σχετικά με τα κριτήρια σύγκλισης που επισυνάπτονται στην ΣΛΕΕ.

Στόχοι

Η νέα αρχιτεκτονική των δημοσιονομικών πολιτικών στην Ευρωπαϊκή Ένωση αποσκοπεί στην οικοδόμηση ενός ακμαίου και αποδοτικού πλαισίου για τον συντονισμό και την επιτήρηση των δημοσιονομικών πολιτικών των κρατών μελών. Οι μεταρρυθμίσεις της περιόδου 2011-2013 αποτελούν μια άμεση απάντηση στην κρίση δημόσιου χρέους, η οποία κατέδειξε την ανάγκη επιβολής αυστηρότερων κανόνων όσον αφορά τις δευτερογενείς επιπτώσεις που είχαν τα μη βιώσιμα δημόσια οικονομικά σε ολόκληρη την ευρωζώνη. Κατά συνέπεια, το αναθεωρημένο πλαίσιο βασίζεται στις εμπειρίες που προέκυψαν από τις αδυναμίες του αρχικού σχεδιασμού της Ευρωπαϊκής Νομισματικής Ένωσης και τις προσπάθειες για την ενίσχυση της κατευθυντήριας αρχής των υγιών δημοσίων οικονομικών, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 119 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ.

Επιτεύγματα

A. Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης

Το πρωτογενές δίκαιο της Ένωσης, παρέχει την κύρια νομική βάση του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΣΣΑ) στο άρθρο 121 (πολυμερής εποπτεία) και το

άρθρο 126 της ΣΛΕΕ (διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος) και το πρωτόκολλο αριθ. 12 σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος. Το παράγωγο δίκαιο της Ένωσης θεσπίζει με μεγαλύτερες λεπτομέρειες τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζονται οι κανόνες και οι διαδικασίες που προβλέπει η Συνθήκη. Η πρώτη δέσμη μέτρων για την οικονομική διακυβέρνηση («εξάπτυχο») που τέθηκε σε ισχύ στις 13 Δεκεμβρίου 2011, μεταρρυθμίζει και τροποποιεί τους κανόνες του ΣΣΑ. Το τροποποιημένο ΣΣΑ προβλέπει τα βασικά μέσα για την επιτήρηση των δημοσιονομικών πολιτικών των κρατών μελών (προληπτικό σκέλος) και την αποκατάσταση των υπερβολικών ελλειμμάτων (διορθωτικό σκέλος). Στην παρούσα του μορφή, το ΣΣΑ συνίσταται στα ακόλουθα μέτρα:

- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 1997 για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1055/2005 του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 2005 και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1175/2011 της 16ης Νοεμβρίου 2011. Ο εν λόγω κανονισμός αποτελεί το προληπτικό σκέλος.
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 1997 για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1056/2005 του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 2005 και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1177/2011 της 8ης Νοεμβρίου 2011. Ο εν λόγω κανονισμός αποτελεί το διορθωτικό σκέλος.
- Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1173/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, για την αποτελεσματική επιβολή της δημοσιονομικής εποπτείας στη ζώνη του ευρώ.

Επιπλέον, υπάρχει ο «Κώδικας Δεοντολογίας», ο οποίος αποτελεί τη γνώμη της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής (επιτροπή του Συμβουλίου Ecofin — ΟΔΕ) και ο οποίος καθορίζει την εφαρμογή του ΣΣΑ και παρέχει κατευθυντήριες γραμμές για τη μορφή και το περιεχόμενο των προγραμμάτων σταθερότητας και σύγκλισης (ΠΣΣ). Αν και ο «Κώδικας Δεοντολογίας» είναι τυπικά κάτω από το επίπεδο του κανονισμού, το γεγονός ότι διευκρινίζει στην πράξη τον τρόπο εφαρμογής του ΣΣΑ, τον καθιστά κείμενο μεγάλης σημασίας. Η πλέον πρόσφατη επικαιροποίησή του, η οποία συμφωνήθηκε από την ΟΔΕ στις 15 Μαΐου 2017, περιλαμβάνει προδιαγραφές σχετικά με την ευελιξία στο πλαίσιο των υφιστάμενων κανόνων του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης (μέσω των λεγόμενων ρητρών διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και επενδύσεων και μέσω μιας μήτρας που προσδιορίζει τη θετική και αρνητική οικονομική συγκυρία μέσα στο προληπτικό σκέλος του Συμφώνου)· οι εν λόγω προδιαγραφές βασίζονται σε μία «από κοινού συμφωνηθείσα θέση σχετικά με την ευελιξία στο πλαίσιο του ΣΣΑ» όπως συμφωνήθηκε από την ΟΔΕ τον Νοέμβριο του 2015 και εγκρίθηκε από το Συμβούλιο ECOFIN τον Φεβρουάριο του 2016· το σημείο εκκίνησης για τις συζητήσεις ήταν η ανακοίνωση της Επιτροπής του Ιανουαρίου 2015 σχετικά με την ευελιξία. Επιπλέον, η τρέχουσα έκδοση του Κώδικα Δεοντολογίας περιλαμβάνει δύο γνωμοδοτήσεις — του Νοεμβρίου 2016 — της ΟΔΕ, που έδωσαν μεγαλύτερη έμφαση στην τιμή αναφοράς για τις δαπάνες, ενώ ο δείκτης του διαρθρωτικού ισοζυγίου εξακολουθεί να αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο του πλαισίου δημοσιονομικής επιτήρησης.

1. Προληπτικό σκέλος του ΣΣΑ

Ο σκοπός του προληπτικού σκέλους είναι να διασφαλίσει τα υγιή δημόσια οικονομικά, μέσω της πολυμερούς εποπτείας που βασίζεται στο άρθρο 121 της ΣΛΕΕ. Ο τροποποιημένος κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1466/97 και ο νέος κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1173/2011 αποτελούν τη θεμελίωση στο παράγωγο δίκαιο.

Μια κομβική έννοια που χρησιμοποιείται για την εποπτεία και την καθοδήγηση είναι ο εξειδικευμένος ανά χώρα μεσοπρόθεσμος δημοσιονομικός στόχος (ΜΔΣ). Ο ΜΔΣ για κάθε χώρα πρέπει να κινείται μεταξύ του -1% του ΑΕγχΠ, με διόρθωση λόγω των κυκλικών επιπτώσεων και των κατ' αποκοπή προσωρινών μέτρων. Ο στόχος αυτός πρέπει να αναθεωρείται κάθε τρία χρόνια ή όταν συμβαίνουν σημαντικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που έχουν επιπτώσεις στη δημοσιονομική κατάσταση. Τα κομβικά εργαλεία του προληπτικού σκέλους του ΣΔΣ είναι τα προγράμματα σταθερότητας και σύγκλισης.

Προγράμματα σταθερότητας και σύγκλισης (ΠΣΣ)

Υποβολή φακέλου: Στο πλαίσιο της πολυμερούς εποπτείας που προβλέπει το άρθρο 121 της ΣΛΕΕ, τον Απρίλιο κάθε έτους, κάθε κράτος μέλος οφείλει να υποβάλλει προς την Επιτροπή και το Συμβούλιο ένα πρόγραμμα σταθερότητας (στην περίπτωση των κρατών μελών της ευρωζώνης) ή ένα πρόγραμμα σύγκλισης (στην περίπτωση των κρατών μελών εκτός ευρωζώνης). Τα προγράμματα σταθερότητας πρέπει να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τον ΜΔΣ, την πορεία προσαρμογής σε αυτόν καθώς και ανάλυση σεναρίων που θα εξετάζουν τα αποτελέσματα των αλλαγών στις βασικές οικονομικές προβλέψεις της δημοσιονομικής κατάστασης. Η βάση των υπολογισμών πρέπει να είναι τα πλέον πιθανά μακροδημοσιονομικά (ή πιο συνετά) σενάρια. Τα προγράμματα αυτά δημοσιοποιούνται.

Αξιολόγηση: Το Συμβούλιο, με βάση αξιολόγηση της Επιτροπής και της ΟΔΕ, εξετάζει τα προγράμματα. Ειδικότερα, εξετάζεται η πρόοδος προς την επίτευξη του ΜΔΣ. Ένα νέο στοιχείο στο τροποποιημένο ΣΣΑ είναι η ρητή εξέταση της εξέλιξης των δαπανών στην αξιολόγηση.

Γνωμοδότηση: Με βάση σύσταση της Επιτροπής και κατόπιν διαβούλευσης με την ΟΔΕ, το Συμβούλιο εγκρίνει γνωμοδότηση σχετικά με το πρόγραμμα. Στη γνωμοδότησή του, το Συμβούλιο μπορεί να ζητήσει από τα κράτη μέλη να προβούν σε προσαρμογή του προγράμματος. Η γνώμη αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των ειδικών ανά χώρα συστάσεων που εγκρίνει το Συμβούλιο στο τέλος κάθε Ευρωπαϊκού Εξαμήνου.

Παρακολούθηση: Η Επιτροπή και το Συμβούλιο παρακολουθούν την εφαρμογή των ΠΣΣ.

Έγκαιρη προειδοποίηση: Σε περίπτωση σοβαρών αποκλίσεων από την πορεία προσαρμογής του ΜΔΣ, η Επιτροπή απευθύνει προειδοποίηση στο οικείο κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 121, παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ (άρθρα 6 και 10 του τροποποιημένου κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/97). Η προειδοποίηση αυτή διατυπώνεται υπό μορφή σύστασης του Συμβουλίου με την οποία ζητείται από το οικείο κράτος μέλος να προβεί στις αναγκαίες προσαρμογές πολιτικής.

Κυρώσεις: Για τα κράτη μέλη της ευρωζώνης, το τροποποιημένο ΣΣΑ προβλέπει επίσης τη δυνατότητα επιβολής κυρώσεων υπό μορφή πραγματοποίησης τοκοφόρου

κατάθεσης που αντιστοιχεί στο 0,2% του ΑΕγχΠ του προηγούμενου έτους, εφόσον το οικείο κράτος μέλος δεν λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προσαρμογής. Προβλέπονται επίσης και πρόστιμα σε περίπτωση παραποίησης των στοιχείων σχετικά με το χρέος ή το έλλειμμα.

Ευρωπαϊκό Εξάμηνο: Η υποβολή και η αξιολόγηση των ΠΣΣ αποτελούν τμήματα του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, το οποίο είναι μια ευρύτερη διαδικασία συντονισμού των οικονομικών πολιτικών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το οποίο περιλαμβάνει το προληπτικό σκέλος του ΣΣΑ.

2. Προληπτικό σκέλος του ΣΣΑ

Διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος (ΔΥΕ)

Σκοπός της ΔΥΕ είναι να αποτρέψει τη δημιουργία υπερβολικών ελλειμμάτων και να διασφαλίσει την έγκαιρη διόρθωση. Η ΔΥΕ διέπεται από το άρθρο 126 της ΣΛΕΕ, το Πρωτόκολλο (αριθ. 12) που επισυνάπτεται στη Συνθήκη, και από τον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1467/97 και τον νέο κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1173/2011.

Σύμφωνα με το τροποποιημένο ΣΣΑ, το έναυσμα για την κίνηση της ΔΥΕ δίνει το κριτήριο του ελλείμματος ή του χρέους:

- Κριτήριο ελλείμματος: Ένα γενικό κρατικό έλλειμμα θεωρείται υπερβολικό αν υπερβαίνει την τιμή αναφοράς του 3% του ΑΕγχΠ σε τιμές αγοράς ή
- Κριτήριο χρέους: Το χρέος υπερβαίνει το 60% του ΑΕγχΠ και κατά τα τελευταία τρία χρόνια δεν έχει επιτευχθεί ο στόχος της ετήσιας μείωσης του χρέους που υπερβαίνει το όριο του 60% κατά το 1/20.

Ο κανονισμός περιλαμβάνει επίσης διατάξεις οι οποίες αποσαφηνίζουν πότε ένα έλλειμμα που υπερβαίνει το ύψος της τιμής αναφοράς, θεωρείται κατ' εξαίρεση (που προέκυψε από ασύνηθες γεγονός, σοβαρή οικονομική ύφεση) ή προσωρινό (οι προβλέψεις αναφέρουν ότι το έλλειμμα θα πέσει κάτω από την τιμή αναφοράς μετά το τέλος του ασυνήθους γεγονότος ή της ύφεσης).

Τα άρθρα 126, παράγραφος 3 και 126, παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ προβλέπουν τη διαδικασία για την αξιολόγηση και τη λήψη απόφασης σχετικά με υπερβολικό χρέος. Η Επιτροπή εκπονεί έκθεση εφόσον ένα κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται ή αν υπάρχει κίνδυνος να μη συμμορφωθεί ως προς τουλάχιστον ένα από τα δύο κριτήρια. Η ΟΔΕ διατυπώνει γνωμοδότηση επί της έκθεσης αυτής. Αν η Επιτροπή θεωρήσει το υπερβολικό έλλειμμα δεδομένο (ή ότι είναι πιθανόν να συμβεί), διατυπώνει γνώμη προς το οικείο κράτος μέλος και ενημερώνει το Συμβούλιο. Με βάση πρόταση της Επιτροπής, το Συμβούλιο έχει την τελική απόφαση σχετικά με το κατά πόσον υφίσταται υπερβολικό έλλειμμα (άρθρο 126 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ). Εν συνεχεία, με βάση σύσταση της Επιτροπής, εγκρίνει γνωμοδότηση που απευθύνεται προς το οικείο κράτος μέλος (άρθρο 126 παράγραφος 7 της ΣΛΕΕ) ζητώντας τη λήψη αποτελεσματικής δράσης για τη μείωση του ελλείμματος και θέτοντας προθεσμία έξι μηνών κατ' ανώτατο όριο. Σε περίπτωση που το Συμβούλιο αποφανθεί ότι δεν έχει αναληφθεί τέτοιου είδους δράση, η σύσταση αυτή μπορεί να δημοσιοποιηθεί (άρθρο 126 παράγραφος 8 της ΣΛΕΕ). Σε περίπτωση παρατεταμένης αδυναμίας συμμόρφωσης προς τις διατυπωμένες συστάσεις, το Συμβούλιο κοινοποιεί στο οικείο κράτος μέλος να λάβει τα αναγκαία μέτρα εντός συγκεκριμένης χρονικής προθεσμίας (άρθρο 126 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ).

Κυρώσεις: Η ΔΥΕ προβλέπει επίσης κυρώσεις σε περίπτωση μη συμμόρφωσης (άρθρο 126 παράγραφος 11 της ΣΛΕΕ). Για τα κράτη μέλη της ευρωζώνης, κατά κανόνα, η κύρωση αυτή είναι πρόστιμο που συνίσταται σε ένα σταθερό στοιχείο (0,2% του ΑΕγχΠ) και ένα μεταβλητό στοιχείο (μέχρι 0,5% του ΑΕγχΠ συνολικά).

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1173/2011 για την αποτελεσματική εφαρμογή της δημοσιονομικής εποπτείας στην ευρωζώνη προβλέπει συμπληρωματικές κυρώσεις για τα κράτη μέλη της ευρωζώνης. Οι κυρώσεις επιβάλλονται σε διάφορες φάσεις της ΔΥΕ και συνίστανται σε μη τοκοφόρες καταθέσεις ύψους 0,2% και πρόστιμο 0,2% του ΑΕγχΠ του προηγούμενου έτους. Με βάση τον ίδιο κανονισμό, προβλέπονται επίσης κυρώσεις για παραποίηση των στατιστικών στοιχείων.

Β. Δημοσιονομικό Σύμφωνο

Κατά τη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τον Μάρτιο του 2012, η διακυβερνητική Συνθήκη για τη σταθερότητα, τον συντονισμό και τη διακυβέρνηση στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση (ΣΣΣΔ), η δημοσιονομική συνιστώσα της οποίας είναι το Δημοσιονομικό Σύμφωνο, υπεγράφη από όλα τα κράτη μέλη εκτός από το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Δημοκρατία της Τσεχίας (η Κροατία επίσης δεν υπέγραψε τη συνθήκη, ούτε πριν ούτε μετά την ένταξή της στην ΕΕ την 1η Ιουλίου 2013). Το Δημοσιονομικό Σύμφωνο προβλέπει έναν «χρυσό κανόνα» του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού, με χαμηλότερο περιθώριο του διαρθρωτικού ελλείμματος το 0,5% του ΑΕΠ, (εάν το δημόσιο χρέος είναι χαμηλότερο από το 60% του ΑΕΠ, αυτό το κατώτατο όριο ανέρχεται στο 1% του ΑΕΠ) που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο, κατά προτίμηση σε συνταγματικό επίπεδο («φρένο στο χρέος»). Σε περίπτωση που ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται ορθώς, τα κράτη μέλη προσφεύγουν εναντίον άλλων κρατών μελών ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στις συμπληρωματικές διατάξεις περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η αυτόματη ενεργοποίηση του διορθωτικού μηχανισμού και η επιβολή κανόνων για τις χώρες που υπόκεινται σε ΔΥΕ. Επιπλέον, η οικονομική στήριξη από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας θα παρέχεται μόνο στα κράτη μέλη που έχουν υπογράψει το Δημοσιονομικό Σύμφωνο.

Γ. Συμπληρωματικές μεταρρυθμίσεις για την ενίσχυση της οικονομικής διακυβέρνησης στην ευρωζώνη

Οι συνολικές μεταρρυθμίσεις της περιόδου 2011-2013 της οικονομικής διακυβέρνησης στην Ένωση και του πλαισίου δημοσιονομικών πολιτικών περιλαμβάνουν, πέρα από τους αναθεωρημένους κανόνες ΣΔΣ και τη διακυβερνητική ΣΣΣΔ, δύο κανονισμούς, σκοπός των οποίων είναι η περαιτέρω ενίσχυση της οικονομικής διακυβέρνησης στην ευρωζώνη («Δίπτυχο»):

- Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 473/2013 της 21ης Μαΐου 2013, σχετικά με τις κοινές διατάξεις για την παρακολούθηση και την εκτίμηση των σχεδίων δημοσιονομικών προγραμμάτων και τη διασφάλιση της διόρθωσης του υπερβολικού ελλείμματος των κρατών μελών στη ζώνη του ευρώ και
- Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 472/2013 της 21ης Μαΐου 2013, για την ενίσχυση της οικονομικής και δημοσιονομικής εποπτείας των κρατών μελών στη ζώνη του ευρώ τα οποία αντιμετωπίζουν ή απειλούνται με σοβαρές δυσκολίες αναφορικά με τη χρηματοοικονομική τους σταθερότητα.

Τα βασικά στοιχεία του πρώτου κανονισμού είναι να εξασφαλίσει κοινά δημοσιονομικά χρονοδιαγράμματα για όλα τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ και κανόνες για την παρακολούθηση και αξιολόγηση των σχεδίων προϋπολογισμών των κρατών μελών από την Επιτροπή. Σε περίπτωση σοβαρών περιπτώσεων μη συμμόρφωσης προς τους κανόνες του ΣΔΣ η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει την αναθεώρηση των σχεδίων. Επιπλέον, ορίζει ότι τα κράτη μέλη της ευρωζώνης που υπόκεινται σε ΔΥΕ θα πρέπει να παρουσιάσουν ένα πρόγραμμα οικονομικής εταιρικής σχέσης στο οποίο θα περιγράφονται λεπτομερώς τα μέτρα πολιτικής και οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται για να εξασφαλιστεί μια αποτελεσματική και διαρκής διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας μετά από πρόταση της Επιτροπής, εκδίδει γνώμες για τα προγράμματα οικονομικής εταιρικής σχέσης.

Ο δεύτερος κανονισμός αφορά τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν ή απειλούνται από σοβαρές δυσκολίες όσον αφορά τη χρηματοοικονομική τους σταθερότητα. Θεσπίζει κανόνες για την καλύτερη εποπτεία, οικονομική βοήθεια και εποπτεία μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος (για τουλάχιστον όσο διάστημα δεν έχει αποπληρωθεί το 75% της χρηρηγηθείσας χρηματοδοτικής συνδρομής).

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποτελεί συννομοθέτη όσον αφορά τον καθορισμό των λεπτομερών κανόνων πολυμερούς εποπτείας (άρθρο 121 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ) και γνωμοδοτεί όσον αφορά το παράγωγο δίκαιο που εφαρμόζεται για τη ΔΥΕ (άρθρο 126 παράγραφος 14 της ΣΛΕΕ). Το τροποποιημένο ΣΣΑ περιλαμβάνει ένα νέο μέσο που είναι ο οικονομικός διάλογος, ο οποίος παρέχει στο Κοινοβούλιο καθοριστικό ρόλο στο υφιστάμενο πλαίσιο δημοσιονομικών πολιτικών, καθόσον παρέχει στην αρμόδια επιτροπή του Κοινοβουλίου τη δυνατότητα να καλέσει τον Πρόεδρο του Συμβουλίου, την Επιτροπή, τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, τον Πρόεδρο της Ευρωμάδας και, ενδεχομένως, ένα κράτος μέλος, με σκοπό την ανταλλαγή απόψεων. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται επίσης τακτικά σχετικά με την εφαρμογή των κανονισμών. Επιπλέον, οι εξουσίες της Επιτροπής να επιβάλλει επιπλέον απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων στο πλαίσιο του νέου κανονισμού για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των σχεδίων δημοσιονομικών προγραμμάτων και τη διασφάλιση της διόρθωσης του υπερβολικού ελλείμματος των κρατών μελών στη ζώνη του ευρώ, θα πρέπει πλέον να ανανεώνονται κάθε τρία έτη, ενώ το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έχουν δυνατότητα ανάκλησής τους.

Jost Angerer
05/2019

